

Intern diary @ Philinter Education Center, Philippines

นส.ศรัลย์พร พินิตเกียรติสกุล (BJ)

ประเภทบริษัท

- โรงเรียนสอนภาษาอังกฤษ ESL คล้ายๆ โรงเรียนประจำ โรงเรียนกับหอในอยู่ในรั้วเดียวกัน

งาน

เข้างาน 8.00 น. เลิกงาน 17.00 น. แต่ทุกเช้าจะมีมิตติ้งของ international staff ตอน 7.50 น. คนในออฟฟิศมีทั้งคนฟิลิปปินส์และ international staff จากหลายๆ ประเทศ ทั้งญี่ปุ่น เวียดนาม เกาหลี รัสเซีย ไทย ได้วันแรกๆ ไปอาจจะเครียดเพราะต้องใช้เวลาเรียนรู้งานกับปรับตัวเข้ากับที่นั่น เพราะอาทิตย์แรกจะเป็นอาทิตย์ลองงานทั้งอาทิตย์ ถ้าเครียดเรื่องงาน ถาม student staff คนอื่นได้ เขาจะคอยช่วยสอนงานตลอด ถามได้ทุกเรื่อง หรือจะถามเมเนเจอร์คนไทยก็ได้ ถ้าเครียดเรื่องเพื่อนหรือคนในออฟฟิศว่าไปแล้วไม่รู้จักใครเลย อันนั้นขึ้นอยู่กับตัวน้องแล้วว่ามันขมขื่นสัมพันธ์ดีมัย แต่ทุกคนอัธยาศัยดีมาก ขนาดพี่ไม่ใช่คนเฟรนด์ลี่ยังสนิทกันได้

งานหลักๆ เป็นงานรูทีน มีกำหนดชัดเจนว่าแต่ละวันต้องทำอะไรบ้าง แต่ละสัปดาห์จะเหมือนกันหมด ดังนั้นถ้าชินงานแล้วสบายแน่นอน งานไม่หนักมากเพราะแบ่งกับคนที่เป็ staff ด้วยกันทำได้ การเคลียร์ task ในแต่ละวันๆ ไปก็สนุกๆ เล่น ทำงานจันทร์ - สุกร์ มีวันหยุดบ้างบางโอกาสตามวันสำคัญของฟิลิปปินส์ แต่วันเสาร์อาทิตย์จะมีเวรรับนักเรียนใหม่ที่สนามบิน เพราะโรงเรียนมีนักเรียนใหม่เข้าทุกสัปดาห์ เรามีหน้าที่เช็คคนที่เราไปรับกับแนะนำสถานที่ในโรงเรียนให้เขารู้ว่าๆ (ทำเหมือนคนที่ไปรับเราวันแรกก็ได้ พี่ก็เลียนแบบเมเนเจอร์ญี่ปุ่นที่ไปรับพี่เหมือนกัน)

ระหว่างวันไม่ใช่ว่าเราต้องทำงานในออฟฟิศตลอด 8 ชั่วโมง student staff จะได้คาบเรียนภาษาอังกฤษ 4 คาบต่อวัน คาบละ 45 นาที เราสามารถรีควีสคลาสได้ว่าอยากโฟกัสทักษะไหน ดูจากผลสอบ level test ตอนไปถึงก็ได้ เราจะได้สอบทุกเดือนดูว่าเราพัฒนาขึ้นมัย

นอกเหนือจากงานรูทีน student staff จะมีหน้าที่ประสานกับนักเรียนที่มาเรียนที่โรงเรียน คอยไปเรียกมาคุยกับเมเนเจอร์สัญชาตินั้นๆ ช่วยเหลือและตอบคำถามให้นักเรียนที่เข้ามาในออฟฟิศ ได้ะ student staff จะอยู่หน้าสุดคล้ายๆ ธุรการของมหาวิทยาลัยเรา นอกจากนั้นไปอีกเราก็เหมือนเป็นเบ็กหลายๆ แต่เวลาที่นั่งว่างๆ ก็มีอ่านหนังสือหรือทำการบ้านอะไรไปก็ได้

เงินเดือน

- เงินเดือนต่ำนะ แต่คิดในแง่ดีว่ายังดีกว่าไม่ได้เลย แถมที่เราไปไม่ได้ไปทำงานงกๆ อย่างเดียว เราได้เรียนภาษาเหมือนคนที่จ่ายเงินไปลงคอร์สเรียนที่นั่นด้วย
- ค่าครองชีพที่นั่นต่ำ ข้าวของก็มีที่ราคาเท่าๆ กันกับถูกกว่าบ้านเรา แต่ซื้อนู่นซื้อนี่แค่ค่ากินค่าอยู่ก็ยังไม่พออยู่ได้ไม่มีปัญหา เชื่อว่าคนที่ไปต่างประเทศแลกเงินไปเองอยู่แล้ว ถ้า manage ดีๆ ไม่ผลาญไม่เที่ยวเตร่มากยังงี้ก็เหลือกลับมา หรือถ้าเงินหมดก็กดตู้ได้ แต่เสียค่าธรรมเนียมหนักพอสมควร

ความเป็นอยู่

- ที่พัก : หอในจะเป็นอาคาร 3 ชั้น ชั้น 1 เป็นของผู้ชาย ชั้น 2 คละ ชั้น 3 ของผู้หญิง (ชั้นนี้ผู้ชายห้ามขึ้น) ห้องมีทั้งห้องเดี่ยว ห้องคู่ และห้องอยู่ 3 คน แต่เป็น student staff เตรียมใจไปอยู่กับรวมเมทอีก 2 คน ได้เลย ได้เมทเป็นนักเรียนสัณฐานอะไรขึ้นอยู่กับโชคชะตา (เมทเราจะเปลี่ยนได้ตลอด ตามระยะเวลาที่มาเรียน 3 เดือน พี่มีเมท 5 คน เวียดนาม ญี่ปุ่น ได้หวัน)
ห้องพักไม่ได้กว้างมาก อยู่ 3 คน แรกๆ อาจจะอึดอัด แต่อยู่ไปก็จะชินเอง ห้องมีแอร์ มีระเบียงไว้ตากผ้า มีโต๊ะเขียนหนังสือกับตู้เสื้อผ้าแยกของใครของมัน ยกเว้นห้องน้ำที่ต้องแชร์กันกับเมท มีน้ำอุ่นแต่ไม่มีสายชำระ ดังนั้นไอเทมที่จำเป็นมากคือทิชชู (แนะนำทิชชูเปียก)
ด้วยความที่อยู่หอในที่ไปออฟฟิสได้ในเวลาไม่ถึง 5 นาที ทำให้มีเวลนอนตอนเช้าเยอะมาก
- เพื่อน : งานเราคือการติดกับเด็ก ดังนั้นยังงี้ก็ได้เพื่อน คิดว่าเป็นโอกาสของเรานะที่จะได้มีเพื่อนหลายสัญชาติขนาดนี้ โรงเรียนก็ไม่ใหญ่มาก เดินๆ ไปก็เจอหน้าแต่คนหน้าคุ้นๆ กันหมด คนไหนที่เราไปเรียกหลายๆ รอบจนจำหน้ากันได้จนสนิทกันก็มี (ตอนนี้ถ้าพี่ไปเกาหลี ญี่ปุ่น เวียดนาม ได้หวัน ก็มีไกด์รอนาเที่ยวให้แล้ว) นักเรียนที่ไปเรียนที่นั่นมีทุกวัย ตั้งแต่เด็กประถมไปจนถึงคุณลุงคุณป้า
- อาหาร : มีอาหารของโรงเรียนให้ 3 มื้อ เป็นเวลา ไม่ต้องเสียค่ากินข้างนอกก็ได้ อาหารส่วนใหญ่เป็นเมนูเกาหลี (เจ้าของเป็นคนเกาหลี) เมนูมีสลับไปเรื่อยๆ สัปดาห์ 2 อาทิตย์ จะวนลูปกลับมาเหมือนเดิม อาจจะเบื่อเพราะไม่ค่อยอร่อยเท่าไร ที่แนะนำคือรามยองเกาหลีที่ snack bar หน้าแคนทีน
- อยู่ที่นี่สามารถส่งเสื้อผ้าซักได้ ซักเองแค่พวกเสื้อในหรืออะไรที่อยากซักเองก็พอ
- กฎ : ที่นี่ค่อนข้างมีกฎที่เข้มงวดพอสมควร มีที่ต้องระวังเป็นพิเศษคือ curfew time อย่างกลับเกินเวลาที่กำหนดก็ไม่มีปัญหา

- ปัญหา : คนที่ไปส่วนใหญ่จะต้องรู้ว่าฟิลิปปินส์เป็นเกาะ ดังนั้นอินเทอร์เน็ตมีปัญหาแน่นอน ไม่เชิงว่าปัญหา ไวไฟใช้ของออฟฟิศได้ แรงเลยแหละ ที่หอก็มี router แต่ขึ้นอยู่กับดวงว่าห้องไหนทำเลเน็ทดี (2 เดือนแรกที่อยู่ห้องทำเลดีมาก แต่มาโดนย้ายห้องเอาเดือนสุดท้ายไวไฟเข้าไม่ถึง ตอนเข้าห้องต้องพึ่ง 4G ตัวเองตลอด)
- สภาพแวดล้อม : ที่ที่เราไปอยู่คือเขตลาปูลาปู เหมือนเขตปริมณฑลติดกับเมืองเซบู ดังนั้นบ้านเมืองเขาจะค่อนข้างเหมือนต่างจังหวัดเรา อาจจะดูล้าหลังแต่ก็ได้แะ ถ้าเข้าเมืองเซบูไปก็เหมือนเข้ากรุงเทพ

ความปลอดภัย

- บางคนอาจจะคิดว่าฟิลิปปินส์น่ากลัว ตอนแรกพี่ก็คิดแบบนั้น แต่พอไปจริงๆ บ้านเมืองเขาไม่ต่างจากไทยมาก มีแค่เรื่องที่คนฟิลิปปินส์อหังการจะชอบทักเราเป็นภาษาเกาหลีตลอด (ตรงนี้อาจจะน่ากลัวหน่อยสำหรับผู้หญิง) แต่นอกจากนั้นก็ไม่มีเข้าหาหรือคุกคามอะไรเพราะกฎหมายเรื่องนี้ของประเทศเขาแรง ดังนั้นถ้าออกนอกโรงเรียนก็ต้องดูแลตัวเอง ทำเหมือนอยู่ที่ไทยนั่นแหละ ถ้าค่าๆ อย่าออกไปข้างนอกคนเดียว ควรมีเพื่อนไปด้วย อย่าเล่นมือถือตอนเดิน พยายามสายตาไวตลอด มองรอบข้างอะไรไม่ชอบมาพากลก็ระวังไว้ก่อน ความปลอดภัยมันเป็นความรับผิดชอบของเราเองด้วย (คิดว่ามันเป็นเรื่องที่ต้องรู้อยู่แล้ว พี่ก็อยู่ได้ไม่เคยโดนล้วงกระเป๋าหรือกระชากมือถืออะไรนะ)
- ถ้าไปจะสังเกตได้ว่าทุกที่มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยยืนตลอด ทั้งห้าง ตามตึก หรือแม้แต่ใน 7-11 ถ้าเป็นที่ห้างเขาจะขอตรวจกระเป๋าทุกคน ก็วางใจเรื่องความปลอดภัยได้ระดับนึง

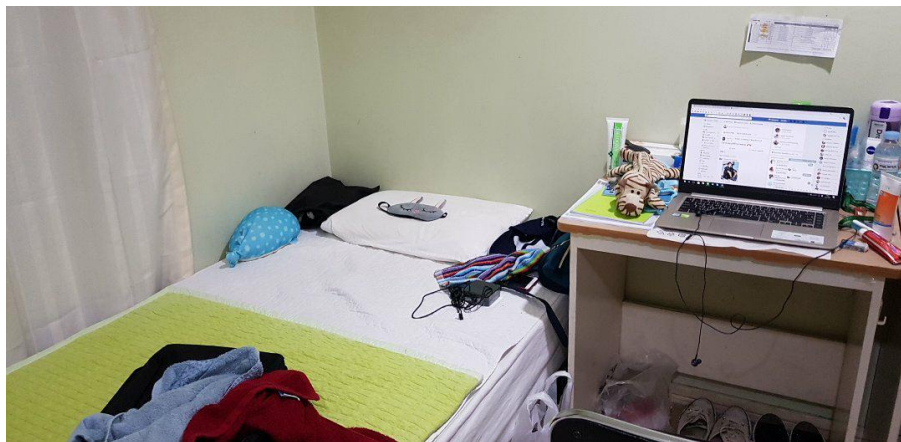
สิ่งที่จะได้

- ได้ภาษาอังกฤษแน่นอน เก่งไม่เก่งแค่ไหนยังงี้ก็ได้ใช้เพราะต้องใช้สื่อสาร ได้เพื่อนหลากหลายสัญชาติ ได้ประสบการณ์ ที่สำคัญได้ฝึกการปรับตัวเข้ากับสังคมและสภาพแวดล้อมที่เราไม่เคยสัมผัสมาก่อน เราจะได้เจอคนมากมายหลายตา ไปอยู่คนเดียว ไม่มีใครให้พึ่งยังงี้ก็ได้เรียนรู้อะไรเยอะแน่นอน
- ส่วนภาษาญี่ปุ่น อาจจะใช้น้อยกว่าอังกฤษ แต่ที่นู่นมีนักเรียนญี่ปุ่นเยอะมาก ฝึกพูดกับพวกเขาได้ (ตอนไปรับนักเรียนญี่ปุ่นก็แนะนำหอแนะนำโรงเรียนเป็นภาษาญี่ปุ่น ตอนนักเรียนญี่ปุ่นเข้ามาถามก็ได้คุยเป็นภาษาญี่ปุ่นเหมือนกัน)

ฝาก

- ด้วยความที่ทั้งคนฟิลิปปินส์กับคนสัญชาติอื่นที่อยู่ที่นี่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 เหมือนคนไทยเรา ดังนั้นไม่ต้องกังวลเลยว่าเขาจะมามองว่าเราพูดได้หรือพูดไม่ได้ ทุกคนที่ไปมีจุดประสงค์เดียวกันคือพัฒนาภาษา ดังนั้นเขาจะพยายามช่วยให้เราพูดตลอด พูดผิดพูดถูกก็ไม่มีใครว่า อาจารย์ฟิลิปปินส์ที่มาสอนเราก็อธิบาย กลับมาแล้วมีความมั่นใจในการพูดแน่นอน
- ฝึกงานตั้ง 3 เดือน อาจจะมองว่ายาวไปรีเปล่า ส่วนตัวคิดว่าไม่เลย ถ้าลองได้ไปแล้วจะรู้เลยว่าเวลามันผ่านไปเร็วมาก
- อย่าลืมเอาประกันสุขภาพกับคู่มือฝึกงานไป ไม่จั้นเคียวต้องให้ที่บ้านส่งไปรษณีย์ข้ามประเทศมา... โรงพยาบาลเอกชนที่นั่นก็หุระนะ ใช้เวลาเดินทางไม่นาน แต่โรงพยาบาลรัฐก็เหมือนบ้านเราแหละ
- จัดเวลาทำรายงานฝึกงานดีๆ ด้วย อย่าดองเหมือนพี่...

รวมรูป

มูมเดียวกับโต๊ะหนังสือ แนะนำให้เลือกได้แอร์ แอร์ไม่ตกหัว แถมเรายังมีอำนาจในการปรับอุณหภูมิแอร์ด้วย

เพิ่มเติม : ไม่ต้องห่วงเรื่องปลั๊ก ของที่ฟิลิปปินส์หัวเหมือนกัน

ตู้เสื้อผ้า กำแพงฝั่งซ้ายเป็นห้องน้ำ

อาคารฝั่งซ้ายเป็นออฟฟิศกับตึกเรียน ในสุดเป็นแคนทีน ขวามือเป็นหอใน

หอใน ด้านหน้าคือสระว่ายน้ำ

วิวสระที่มองจากฝั่งหอพัก

Column 1	8:00-9:45	9:50-10:35	10:40-11:25	11:30-12:00	12:05-12:40	12:45-13:30	13:35-14:20	14:25-15:10	15:15-16:00	16:05-17:00
Moo	WORK	WORK	CLASS	CLASS	WORK	CLASS	WORK	CLASS	WORK	WORK
David	WORK	CLASS	CLASS	WORK	WORK	CLASS	WORK	CLASS	WORK	CLASS
Kaori	WORK	CLASS	WORK	CLASS	WORK	CLASS	WORK	WORK	CLASS	CLASS
Bell	WORK	WORK	WORK	CLASS	CLASS	WORK	CLASS	WORK	CLASS	WORK
Chen	8:00-9:45	9:50-10:35	10:40-11:25	11:30-12:00	12:05-12:40	12:45-13:30	13:35-14:20	14:25-15:10	15:15-16:00	16:05-17:00
Sasha	WORK	WORK	WORK	WORK	WORK	CLASS	WORK	WORK	WORK	WORK
GangGang	WORK	CLASS	CLASS	WORK	WORK	WORK	WORK	WORK	WORK	WORK
Kelvin	WORK	WORK	WORK	WORK	WORK	WORK	WORK	WORK	CLASS	WORK
Net	WORK	WORK	WORK	CLASS	WORK	WORK	WORK	WORK	WORK	WORK
Zack	WORK	WORK	WORK	CLASS	CLASS	CLASS	WORK	WORK	WORK	WORK

ตารางงานของ international staff มีคาบเรียน 4 คาบต่อวัน เรียนเสร็จก็กลับเข้าออฟฟิส

คาบเรียนจะไม่ทับกับ student staff ที่เหลือ

งาน English Day ที่มีทุกสิ้นเดือน ชิมกีฬาสี

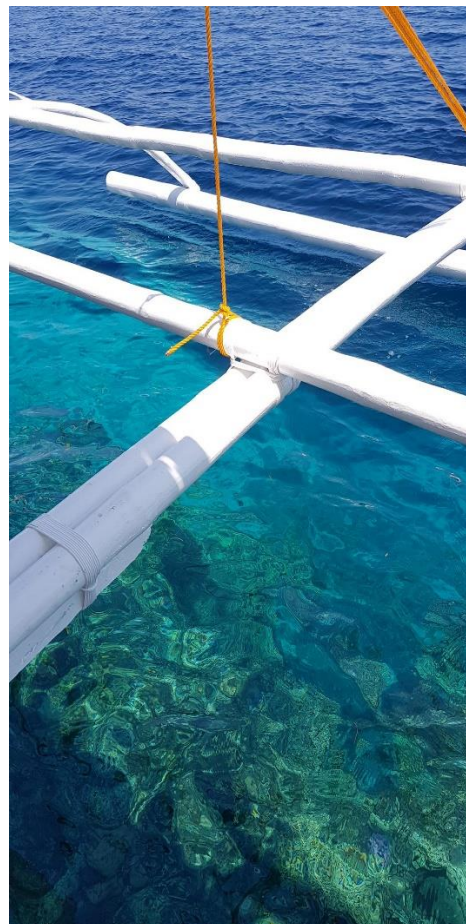

ห้างใกล้ๆ โรงเรียน นั่งรถไป 5 นาที ถึง

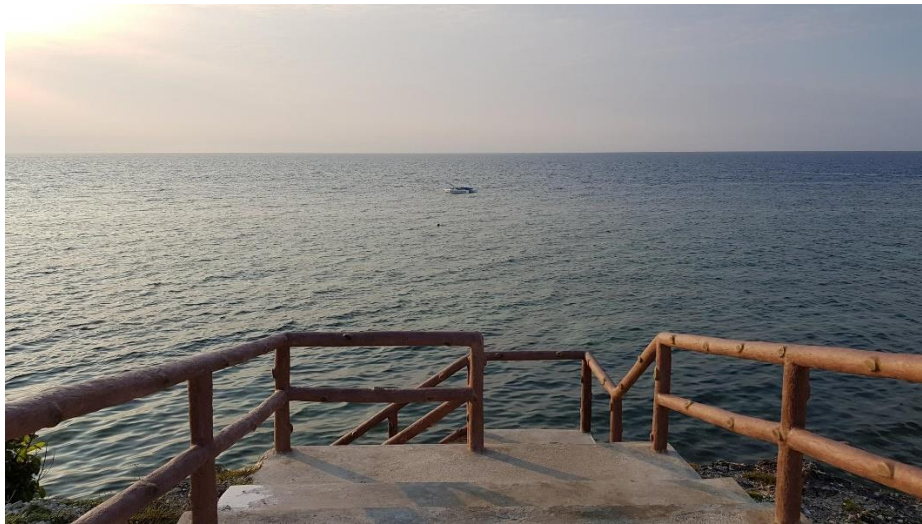
มีอีกห้างกับ 7-11 ที่เดินไปได้ด้วย

ระหว่างทางเข้าตัวเมืองเซบูจะขึ้นสะพานข้ามทะเล

หาดกับสีน้ำทะเลตอนไปเที่ยวเกาะ คำน้ำดูเต่าเห็น้อยมาก แต่ทะเลสวยคุ้มจริง

วิวจากรีสอร์ทตอนไปเที่ยวเกาะ

- ที่เที่ยวที่แนะนำมีเกาะ Bohol กับ Alona Beach อันนี้ไปดำน้ำก็สนุกแต่กับปลาการ์ตูน
- ส่วน Oslob ไกลจากโรงเรียนไม่น้อย ประมาณ 3-4 ชม. ไปดูฉลามวาฬ

รามยอนทีเณะนำ ใส่ไข่ด้วยนะ (สั่งว่าจัมปง...)

ห้าง Ayala ในตัวเมืองเซบู